

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor štajerski.

Nevolja nas obhaja, kadar obrnemo pogled v Poreč in gledamo, kaj se ondu godi in čujemo, kako na galeriji hrka, kašlja, ropota, sika in razbija Poreška poulična druhal; nevolja nas obhaja pri pogledu v deželno zbornico Celovško, kjer renegat Abuja „zvonec nosi“, dočim se poslanca slovenska sistematično prezirata; nevolja nas obhaja tudi pri pogledu v deželno zbornico ob zeleni Muri, kajti tudi ondu ravna se nemška večina po isti metodi, tudi v Gradci bije slovenska manjšina sejo za sejo nejeznak boj brez upa zmage.

Običajno je, da se hvalisa naše dobe napredek in blaginja našega parlamentarizma. Mi Slovenci pa vseh teh dobrot niti pojmiti ne moremo, kadar se ozremo v Poreč, v Celovec ali pa v Gradec in ko z žalostjo in srdom jemljemo na znanje, kaj in kako se našim poslancem ondu godi. O Poreči danes ne bomo govorili, ker je to pravi „unicum“, tudi Celovec pustimo na strani in odložimo za drugi pot, izpregovoriti hočemo par besed o deželnem zboru v nemškem Gradci.

Nemška večina postopa ondu kakor prejšnja leta. Zaradi formalnosti voli sicer v nekatere odseke po jednega poslanca naših, v deželnem odboru pa nemamo nobenega, dasi naša deželnozborska delegacija zastopa dobro tretjino vsega prebivalstva v zeleni Štajerski. V tem oziru smo celo na slabšem nego istrski Slovani, ki imajo vsaj jednega deželnega odbornika.

Označujoče za štajerske Nemce je tudi to, da pri vsaki priliki zase skujejo kako posebno izjemo. Kakor hitro pridejo v kakem zastopu v manjšino, takoj napravijo zakon, da se ta ali ona občina loči od slovenskih občin in da se nasprotstvo s tem še poostri. Tako bilo je na primer v Konjicah, tako v Celji in na mnogih drugih krajih. Sedaj pa hote še razširiti avtonomijo malemu Celjskemu mestu. V ta namen napravili so zakonski načrt, po katerem bi mestni urad pri izvrševanju policijskih poslov smel nalagati globo do 50 gld., oziroma desetdnevni zapor.

Proti temu načrtu oglasila sta se poslanca

dr. Sernec in dr. Dečko. Prvi je poudarjal, da slovensko prebivalstvo nema nobenega zaupanja do mestnega urada in župana Celjskega. Slovenci skusili so v septembru t. l., da župan in mestni odbor svoji nalogi nesta kos. Župan je pri shodu društva „Südmark“ javno rekel: „Vlada nam je to storila, da je pustila Sokole v mesto“. Dr. Sernec razpravljal je potem znane dogodke in kritikal postopanje mestne uprave in naposled izjavil, da ne moremo imeti zaupanja do takšnega mestnega zastopa. Slovenci čutijo se v Celji brez varstva in pričakujejo od vlade, da bode mestu Celjskemu odvzela vso policijo.

Poslanec dr. Dečko je vprašal, zakaj bi baš Celje smelo nalagati višje globe in kazni. Sploh se sme zmatrati za politično hišo, da se tako malim mestom daje avtonomija. Prenizek je duh v tacihi mestih in premajhne so osebe, ki v njih prihajajo na krmilo. Poostrene kazenske določbe uporabljale bi se le v nadlegovanje političnih nasprotnikov in tekmecev. Gledé Sokolske slavnosti se Celjska policija ne bode nikdar oprala, saj so redarji sami izustili besedo: To je osveta za Ljubljano. Dr. Dečko našteval je potem že znane dogodke in dokazoval, da policija svoje dolžnosti ni vršila in da Slovenci v Celji pri obstoječih razmerah nemajo pravega varstva.

Vsi dobro podprti in osnovani razlogi poslanec slovenskih našli so le gluha ušesa. Omenjeni zakonski načrt se je vsprejel in za mesto Celje bode kmalu v veljavi izjemni zakon, kakor se je predlagal. S tem zakonom Slovenci še ne bomo uničeni, a v merilo nam je zopet, kako naklonjena nam je deželnozborska večina v Gradci.

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja, dne 7. novembra leta 1890.)

(Konec.)

Elizabetni otroški bolnici v Ljubljani, o katere prošnji poroča posl. dr. Bleiweis, dovoli se za tri leta po 300 gld. podpore.

Posl. Gorup poroča o prošnji učiteljev postojinskega okraja za podporo za izdajo popisa tega

kraja. Finančni odsek nasvetuje, naj se nakupi primerno število iztisov in razdeli mej šolsko mladino. Predlog se vsprejme.

Pri tej točki se je razvnela kratka, a živahna debata. Poročevalec Gorup omenja, da je deželni šolski svet nemški odgovarjal, akoravno je bila prošnja slovenska in izreče svoje obžalovanje, da se je tako ravnalo.

Dež. predsednik baron Winkler odgovarja in brani dež. šol. svet, češ, da je notranji uradni jezik nemški.

Posl. Hribar: G. dež. predsednik je vprašal začuden, v čem imenu naj se glasi obžalovanje. To je povsem jasno. Pri tej priliki ponavljam še enkrat, kar sem že imel priliko omenjati, da kadar prihajamo s kako pritožbo, odgovarja se nam, to so c. kr. oblastva, kaj Vas to briga, kako ona ravna, to je njih notranja stvar. Uradni jazik dež. odbora je slovenski, a dež. šol. svet dopisal mu je nemški na slovensko prošnjo. To je flagranten slučaj v dokaz, kako se izvršuje pri nas ravnopravnost in treba je grajati tako ravnanje. Varujmo dostojanstvo dež. zbora, izreče naj se, da se ne odobruje tako postopanje.

Posl. Schaffer pravi, da je ta slučaj premalenkosten, da o resoluciji, katera naj bi izrekla obžalovanje ni bilo govora, da je le poročevalec bil pooblaščen, da sme to izreči v svojem imenu.

Po kratkem razgovoru o tej zadevi, katerega se udeleži dež. glavar dr. Poklukar, poročevalec Gorup in fin. odseka načelnik ces. svetnik Murnik, kateri potrdi, da resolucija, katero bi stavil fin. odsek ni bila sklenjena, se vsprejme samo že gori omenjeni predlog fin. odseka.

Posl. Murnik poroča o prošnji šolskih sester de Notre Dame v Trnovem za nagrado za poučevanje učenk v ročnih delih. Dovolj se podpora 100 gld.

Posl. dr. Bleiweis poroča o prošnji občine Blejske za podporo letnih 300 gld. zdravniškemu zdravniku na Bledu. Glede na že dovoljene podpore in na draginjo se samo za letos še dovoli 200 gld.

Posl. Klun poroča o nekaterih osebnih prošnjah, ki se rešijo tako-le: Fračiški Zitko, vdovi

LISTEK.

Med knjigami in ljudmi.

(Češki spisal Svatopluk Čech, preložil I. Skalar.)

II.

(Dalje.)

Jezdil sem tesno ob pobarvanem plotu, ki je vrtec okusno ograjal. Mojega konja koraki po vegastem tlaku neso zbudili moža iz globokih sanj.

V tem prikazala se je na stopnicah, vodečih iz poslopja na vrtec, druga osoba. Bila je devotka nenavadne krasote. Stopajoč na koncih rožnih brezpetnikov, v nekako fantastični obleki jasnih, veselih barv, sloka, prožna, s šegavim bleskom pod temnimi obrvmi, ki so bile v ljubeznivem nasprotju s čisto, belo poltjo, z dražestnim noskom in usti, na katerih se je zibal razkošen smehljaj, podobna je bila — druga primera mi baš ne pride na misel — kraljici metuljev.

Splazila se je po prstih k možu in mu od zadaj z drobnima ročicama zatislila oči.

Mož se je nekoliko ganil, a oprostil ni svoje glave ljubeznivega objema. Neka posebna skupina je bila to! Obraz devotke svež in svetel, poln še-

gavosti in smehu, in pod njenimi mehкими prstki blede lice in kljubujoči ustni, nad njimi zamišljeno čelo in razmršeni divji lasje, poleg ljubeznive cvetke temno, robato, mogočno deblo!

Mož je za nekaj časa spustil lopato, odstranil njeni mehki ročici in vskliknil obrnivši še k nji: „Slišal sem te od daleč!“

„Oh, filozof, ti slišiš travo rasti!“ odgovorila je ona z veselim smehom.

O tem prizoru sem nehote ustavil konja. Ko so njune besede, češke besede, zazvene na moje uho, zgrabil sem z bliskovo naglostjo to priložnost.

Odkrivši se dvorljivo, zaklical sem na vrt: „Na zdravje, rojaka!“ Ne vem, je-li je bil ta nagovor primeren, ali na jezik prišel mi ni baš drug iz narečja mojih slavnih prednikov, katerega žalibog še vedno ne govorim tako gladko, kakor si je moj stari učitelj Horlivý, Bog mu daj večni mir, vedno želel.

Po mojem pozdravu zganili sta se obe postavi na vrtu in se hipoma obrnili proti meni. Mož motril me je nekaj časa zvedavo, nezaupljivo, potem pa se je polagoma približal ograji. Devotka je ostala na svojem mestu. V zadregi in z zardelim licem toda vender ljubeznivo me je zrla.

„Hvala vam, gospod,“ dejal je mož mirno in pristavil: „Ali ste Čeh?“

„Premo iz domovine Vavlov. Nisem se nadejal, da bom slišal tu, v tem pozabljenem kotu Helvecije domače glasove.“

„Tudi midva se tu redkokdaj sestaneva z rojaki,“ opomnil je mož suho.

V obče sem opazil, da ga nepričakovani sestanek z rojakom ni preveč razgrel. Toda od tega se nesem dal ustrašiti. Neki notranji glas me je silno izpodbujal, da bi se ljubeznivi devotki približal kljub, da baš radi ugovora čudnega je druga.

„In kako ste prišli, gospod, v te odlegle kraje?“ vprašal sem dalje.

„Nekaj let sem že tu“, odgovoril je izogibaje se vprašanju.

„Lepo ste si uredili. Ah, kako krasna altéja!“ pristavil sem diplomatično in bliskoma skočil s konja, da bi od blizu občudoval krasno cvetico.

Zdaj mrkemu rojaku ni preostajalo inega, nego dvorljivo me povabiti, da ustopim na vrt. Privezal sem konja za pobarvano ograjo in ustopil.

Neka nejasna slutnja mi je govorila, da obvarujem svoj inkognito. Tudi mojemu neobičajnemu gostoljubu se ni zdelo vredno predstaviti sebe in svoje krasne družabnice.

dež. vratarja dovoli se za tri leta poleg pokojnine 120 gld. še miloščina letnih 30 gld., istotako se dovoli učiteljski vdovi Magdalen Venedig za 3 leta podpora letnih 100 gld. prošnja Mat. Eppicha za izredno podporo pa se izroči dež. odboru.

Posl. Hribar poroča o prošnji katol. društva rokodelskih pomočnikov v Ljubljani za podporo za zgradbo društvene hiše. Prečita nekoliko odstavkov o namenu tacih društev ter omenja, da so zgradbeni stroški znašali 30.000 gld. Finančni odsek predlaga: Naj se dovoli jedenkrat za vselej 500 gld. podpore. Predlog se vsprejme.

Posl. dr. Bleiweis poroča o nekaterih prošnjah. Prva je ona nadučitelja Štef. Tomšiča iz Vipave za podporo za zdravljenje na kaki kliniki. Prošnja se s priporočilom izroči dež. šol. svetu v rešitev. Prošnja M. Jerina v Gorici za podporo vsled požara in ona šolskega odbora obrtne nadaljevalne šole v Kočevji za podporo izročita se dež. odboru.

Posl. Stegnar poroča končno o zadnji točki dnevnega reda o § 4 letnega poročila dež. odbora: „Deželne podpore“, katero se brez ugovora vzame odobrovanje na znanje. Poročilo povzamemo, da so se v dobi od 1. avgusta 1889 do konca avgusta 1890 dovolile in izplačale sledeče podpore: Po toči in streli poškodovanim 280 gld., pogorelcem v 14 raznih slučajih skupno 2790 gld., g. Mantuaniju podpora 150 gld., za potovanje v zadevi bilježk o glasbeniku Gallusu. Podpore raznim društvom, bolnicam in privatnim osebam znašajo skupaj 4915 gld. Navajamo samo večje vsote: od dež. zbora dovoljenih podpor: Društvu sv. Cirila in Metoda 1000 gld., Elizabetni otroški bolnici 500 gld., Glasbeni Matici 500 gld., muzejskemu društvu 400 gld., Filharmonični družbi 300 gld. dijaškemu podpornemu društvu v Novem mestu 250 gld. podp. dr. slov. vseučilišnikov na Dunaji, istemu v Gradci, narodni šoli v Ljubljani, Mateju Hubadu konservatoristu na Dunaji, vsacemu po 200 gld., za hrano dijakom v Ljublj. ljudski kuhinji in Valentini Karingerjevi, učenki na Dunajskem konservatoriju po 150 gld., društvu v podporo bolnim dijakom na Dunaji, ravnateljstvu Kočevske gimnazije za uboge dijake, J. Trtniku, učenku operne šole v Pragi, pädagogičnemu društvu na Krškem, patr. dež. podp. društvu v Ljubljani, dij. ljudski kuhinji, bolu in podp. društvu pom. uradnikov vsakemu po 100 gld. Razun teh še nekatere manjše svote. Dramatičnemu društvu dovolila se je bila za preteklo leto podpora 2000 gld. Druge podpore nahajajo se navedene pri dotičnih §§ letnega poročila. S tem jo bil končan dnevni red, ki je obsegal 35 točk.

Vršila se je volitev odseka 9 članov za pretresovanje poročila dež. odbora gledé poročstva čistega dohodka za dolenjske železnice. Odsek se je konstituiral tako-le: Grasselli, predsednik, baron Apfaltrern, preds. namestnik, Detela, Gorup, Klun, dr. Tavčar, Višnikar, dr. Schaffer, Leo grof Auersperg.

Prečitata se samostalen predlog posl. Svetca in interpelacija barona Apfalterna, o katerih smo že poročali zadnjič.

Dež. glavar dr. Poklukar naznani še novo

Ona se je samo približala s prirejeno gracijo, pomolila mi okroglo roko in zašepetala: Pozdravljam vas, gospod!*

Hodeč po vrtu, trudil sem se, da delam obraz z vsemi onimi potezami, s kakeršnimi se ponša obličje velikih učenjakov. Toda kmalu sem na svojo sramoto uvidel, da nisem v botanični stroki nič napram svoji razkošni spremljevalki, ki mi je zdaj z materinskim ponosom imenovala vsako cvetico z imenom in priimkom, zaznamenovala natančno vse njihove prednosti in napake, pripovedovala obširen životopis odličnih vrst, tu poravnala steblo, tam popravila listek, ondu razčepirila čašico, kakor bi bilo vse to delo njenih prstkov, a ne mojsterske prirode roke. Seveda ni opazila, da sem nepazljiv učenec.

Moje misli so se davno odvrnile od pestrih očes pomladi, vezale so je njene čarobne oči. Primerjal sem jo vedno z mladim možem, ki je molčel in zamišljen, kakor poprej korakal, o mojem boku po vrtu, in skušal najti vez, ki je ti tako različni bitji navezal drugo na drugo. Brez dvojbe brat in sestra! ponavljal sem neprestano v duhu, kakor bi hotel s tem udušiti drug glas šepetajoč: morda mož in žena!

Nehoté sem česče pogledaval k oknom poslopja, kakor bi upal, daugledam ondu s častitljivimi si-

došle prošnje in sklene sejo ob 1/2. uri. Prihodnja seja boče v torek 11. novembra.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. novembra.

Slovanski kongres v Pragi.

Razširja se vest, da se drugo leto, ko bode razstava v Pragi, ondu snide tudi slovanski kongres. Nemški listi se že zaradi tega jezé in pišejo, da, če se res ima sniti tak kongres, Nemci nikakor ne morejo s svojo udeležitvijo povečati razstave. Mi pa ne gojimo posebnih nad, da bi se kongres sešel. Bodo se že pokazale kake težave. Vlada bode tudi vse mogoče storila, da prepreči kongres. Posebnega uspeha pa od kongresa itak nemamo pričakovati. Nasprotja mej slovanskimi rodovi so žal tako velika, da se na kakem kongresu odpraviti ne dadé.

Deželni zbori.

Huda debata se je bila unela v dolenjeavstrijskem deželnem zboru o prisilnem zavarovanju premičnin. Protisemiti so predlagali, da se uvede deželna zavarovalnica in so v dolgih govorih napadali zavarovalnice, zlasti židovske, ki le odirajo ljudstvo. Deželni zbor pa njih predlogom ni povsem pritrdil, temveč se je izjavil za to, da se deželni odbor pogaja z vzajemno zavarovalnico proti ognju, da se preustroji v deželni zavod. Poslanec Sommaruga je jako dobro zagovarjal vzajemne zavarovalnice in razkladal, da pri vzajemnih zavarovalnicah nema dolička veliki kapital.

Koroški deželni zbor naročil je deželnemu odboru, da se pogaja z deželno branilnico, da zniža obresti in uvede amortizacijska plačila. Ko bi njegova pogajanja ostala brez uspeha, obrne naj se pa do spodnjeavstrijske deželne hipotečne banke, da raztegne svoj delokrog tudi na planinske dežele. Če bi pa že to njegovo prizadevanje ne imelo uspeha, naj pa izdela načrt za deželno hipotečno banko in ga predloži deželnemu zboru.

Carjevič na Dunaji.

„Nord“ misli, da bode dober utis, ki ga je napravil prijazen vsprejem carjevičev na Dunaji pomanjšal nasprotja interesov na Balkanu in tako utrdil občni mir. Posebnega političnega pomena pa ta shod nema.

Budgetna debata na Ogerskem.

Da so se strankarske razmere na Ogerskem precej premenile in da sedanja vlada nema toliko nasprotnikov, nego jih je prešnja, kaže že to, da letos budgetna debata hitro napreduje. Generalna debata bila je končana v treh dneh. Opozicija ni več poslala ogromnega števila govornikov v boj proti vladi, kakor je bila navada prejšnja leta.

Vnanje države.

Srbija in Grška.

„Srbska Nezavisnost“ se nadeja, da bode prememba vlade v Atenah utrdila dobre odnose mej Grki in Srbi ter solidarnost mej tema narodoma in pripomoč Rusije bodeta pripomogli, da se zavrnejo tuji usiljenci z Balkana. Nemčija, Avstrija in Anglija Grkom ne morejo ničesar ponuditi, prijateljstvo Rusije bode pa pripomoglo, da si izpolnijo narodne težnje balkanskih narodov. Nam se pač dozdeva, da srbski liberalni list goji prevelike nade. V Rusiji neso za spremembo vlade v Atenah nič posebno naukušeni in sedaj nič ne kaže, da bi Rusija mislila za balkanske narode kaj posebnega storiti. Večima ruskim listov itak vedno naglašja, da se Rusija mora pred vsem ozirati le na svoje koristi v orijentskem vprašanju. Posebno mi ne ve-

vimi lasmi obrobjen moški ali ženski obraz, ki bi potrdil mojo prvo misel.

Moja krasna učiteljica v botaniki je gotovo opazila skrivne poglede, kajti najedenkrat je končala svoje predavanje z besedami: „Zdaj morate tudi našo preprosto domovje pogledati!“

Obrnil sem se proti možu; zazdelo se mi je, da se je o njenem povabilu še bolj pomračil. Ali pokimal je molčé in šel naprej proti kamenitim stopnicam vodečim k poslopju.

Pripeljala sta me v nizko sobo. Oprava njena je bila v istiti jako preprosta. Neštevilno, jednostavno pohištvo, na stenah kopije nekoliko slavnih slik, nekaj samokresov in puška, visok s knjigam napolnjen kôsten, na mizi razloženi zemljevidi, knjige, pisalna priprava, sklad popisanih listov pod mednim težilnikom in množstvo ovitkov — to je bilo vse, kar je videlo moje oko v omenjenem vender vabljivem prostoru. Da ne pozabim: v levi je stalo nekaj sošic od mavca predstavljajoč Žižko, Franklina, Rousseaua, Byrona in podobne veličine brez pravega namena in izbora. A vse v sobici je pričalo o skrbljivji in čistoti ljubeči roki; nikjer nesi uzrl niti praška niti najmanjšega madeža. Na oknih so stali lončki s cveticami, bujno zelenje trte sililo je noter.

(Dalje prih.)

rujemo, da bi šla za Grke po kostanj v ogenj. V Atenah pa tudi od Rusije Bog ve kaj ne pričakujejo.

Razpor mej patrijarhom in Porto.

Vedno jasneja je, da je patrijah se spril s Porto le zaradi imenovanja bolgarskih škofov. Da bi se preklicalo imenovanje patrijarh ne zahteva, temveč le to, da se ne imenuje noben nov bolgarski škof. Pa tudi v tem oziru Porta patrijarhu neče prijenjati in jo najbrž pri tem podpira kaka velevlast. Patrijarh se boji imenovanja novih bolgarskih škofov, ker bi tako znala grška cerkev zgubiti še mnogo krajev. Kakor Evans trdi, je v Makedoniji le nezuatno število Grkov, temveč sami Bolgari in ti bi utegnili vsi pristopiti bolgarski cerkvi. Angleškemu učenjaku, ki je prepotoval skoro vso Makedonijo, smemo tudi verjeti, kër piše o narodnostnem razmerji v tej deželi. Patrijarh bi tudi ne napejal vseh sil, ko bi ne videl nevarnosti v etnografičnih odnosajih. Da je Makedonija grška po narodnosti, bi patrijarh se ne upiral imenovanju bolgarskih škofov, vedoč, da se bolgarska cerkev v tej deželi ne bode ohranila.

Volitve za francoski senat

razpisane so na 4. dan januarja 1891 leta. Volila se bode tretjina senatorjev. Volilne agitacije se kmalu prično. Sredi drugega meseca preneha parlamentarno delovanje, da se bodo mogli senatorji, ki znova kandidujejo, predstaviti svojim volilcem.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe Kranjske.

(Dalje.)

Odbornik Povše poroča v obširnem govoru o napravi pepinerije in ž njo združene zimske kmetijske šole ter nasvetuje v imenu glavnega odbora:

1.) Občni zbor se izreče za ustanovitev pepinerije ter v to pooblašča centralni odbor, da poišče v bližini Ljubljane primerno kmetijstvo. (Misli se na Baumgartnerjevo posestvo na Fužinah pod Ljubljano. (Op. por.) ter da more v imenu kmetijske družbe kranjske skleniti desetletno zakupno pogodbo.

2.) Glavni odbor naj izprosi:

a.) Podporo od deželnega zbora kranjskega in sicer za ustanovitev 2000 gld., katero posojilo se bode po preteku zakupne pogodbe, oziroma razpusta pepinerije povrnilo deželi.

b.) Vsakoletne podpore za vzdrževanje 1500 gld. Za to pa naj se izreče glavni odbor pripravljenega, da bode kmetijo tako urejal, da bode služila v podlago od deželnega odbora nameravani zimski kmetijski šoli.

3.) Istotako naj prosi glavni odbor kmetijsko ministerstvo za ustanovno podporo 6000 gld. in za dovoljenje vsakoletne podpore najmanj 2300 gld.

4.) Občni zbor naroči odboru, da sestavi kuratorij, ki bode imel vrhovno vodstvo in nadzorstvo, ter v ta kuratorij povabi poleg dveh svojih zastopnikov dva delegata deželnega odbora in jednega zastopnika c. kr. deželne vlade.

Glavni odbor se pooblašča, da vzame v službo še jednega pisarniškega uradnika z letno plačo 800 gld., katero službo naj razpiše. Pri podelitvi ozira naj se na prosilce, ki so izšolani kmetovalci.

6.) Občni zbor izreka svoje prepričanje o potrebi zimske kmetijske šole osobito za gorenjski del naše dežele in naroča glavnemu odboru, da po vsi mogočosti pospešuje od deželnega odbora nameravano osnovo zimske kmetijske šole.

Vodja Dolenec se protivi temu, da bi se v pepineriji prirejalo muricidolško in beljansko plemo, najbolj bi ugajalo švicarsko, kajti Švicarji so najbolj vzorni govedorejci. Odločno se izreka proti zimskim kmetijskim tečajem na posestvu pepinerije kajti ta konkurenca bi deželno kmetijsko šolo na Dolenjskem popolnoma pokopala. (Klici: Oho! Oho!)

Vodja Dolenec pravi, da pozna razmere in zato odkritosrčno govori in še jedenkrat trdi: zimski tečaj kmetijske šole bi bil za deželno kmetijsko šolo na Dolenjskem jako nevaren. Bila je že kmetijska šola v Ljubljani, na kateri so poučevali Klubek, Bleiweis, Orel in Konschegg, bila je dobro urejena, ali nehala je zaradi premajhne frekvence. Na Slapu je bila kmetijska šola, katera deželo tako rekoč ni nič stala, bila, kar se tiče gospodarstva, izvrstno urejena, a nehala ni zaradi tega, ker se je trdilo, da je Slap na periferiji dežele, nego zaradi slabe frekvence. A tudi s frekvenco kmetijske šole na Dolenjskem ni bolje, za 6 razpisanih ustanov oglasilo se je le 8 prosilcev. To je obžalovati, kajti učenci so pravi proroki kmetijske šole, oni razširjajo nauke v svojih, to je v kmetijskih krogih, brez učencev so vodja in učitelji kmetijske šole generali brez armade. V nas kmetovalci važnosti kmetijskih šol ne umejo, isto tako, kakor tudi na Češkem ne,

saj se je danes slišalo, kako malo je zaupanje do „škricev“. Ko se ustanovi zimski tečaj, poreče kmetovalec: na Grm ga ne pošljem, naj gre rajši za pol leta v Ljubljano, to ne velja veliko. Tudi popotni učitelj bode deloval le za obisk zimskega tečaja v Ljubljani, nikakor za Grm. Zimski tečaj pa ne more biti popolna šola za kmetovalca, treba je, da iz kmetijskih šol prihajajo celi možje, ki so v vseh strokah kmetijstva poučeni, takšni bodo potem fundament boljše prihodnosti. Kmetijska šola je sedaj komaj prebolela porodne bolečine, kadar se popolnoma utrdi, takrat bode tudi govornik klical: „Vivat nova kmetijska šola v Ljubljani! prej pa ne!“ (Dobro!)

Gospod Matej Lavrenčič (Vipava) toži, da pri dražbah plemenske bibe pokupijo le graščaki, baroni, katerim ni za par goldinarjev. Naj bi se skrbelo, da kmetovalci dobé pri prihodnjih dražbah plemensko živino po izključni ceni.

Gosp. Malenšek je proti ustanovitvi pepinerije, ker bodo troški preveliki. Sploh pa, če bode veljalo zmirom le importirano blago, bodo kmetovalci zgubili vse veselje za govedo- in konjerejo, kajti že zdaj se malokdaj zgodi, da bi kupila kmetijska družba kako plemensko živino od kmetovalca živinorejca. Ko se ustanovi pepinerija, se bode sploh le od inod jemalaplemenska živina, zato je nasvetuje: naj se ustanovitev pepinerije popolnem opusti.

Gosp. dr. Vošnjak pravi, da o pepineriji ne bode govoril, le o kmetijskem zimskem tečaju. Deželni odbor je razvidil, da s šolo na Grmu ne bode mogoče izhajati, ker se obiskuje le z dolenjske strani, z Gorenjskega in Notranjskega pa nič. Obrnil se bode deželni odbor do kmetijskega ministerstva, da dobi kranjska dežela še jednega popotnega učitelja, ker sedanji ima s tajništvom kmetijske družbe itak premnogo posla. Novo imenovani popotni učitelj bode lahko v zimskem kmetijskem tečaju poučeval in dežele ne bode veljal ničesar. Gorenjskim kmetovalcem pa je posebno potreben pouk o sadjarstvu in živinoreji. Taki zimski tečaji uveli so se s prav dobrim uspehom že na Češkem, Moravskem in tudi na Koroškem. Poučevalo se ne bode samo teoretično nego tudi praktično. Če bode pepinerija v Ljubljani ali blizu nje, kjer prebiva toliko učiteljev srednjih šol, se bodo učitelji lahko dobili za male remuneracije.

Govornik priznava, da je vodja Dolenec jako goreče, a še bolj črno slikal stanje kmetijske šole na Grmu. Deželni odbor prevzel bi preveliko odgovornost, ko bi njej hotel škodovati. Zakaj bi pa ne ponujali kmetijskega izobraževanja Gorenjcem in Notranjcem v Ljubljani, ali v okolici Ljubljanske, ker je kmetijstvo že toliko razvito. Ta šola bode le v korist in nič preveč, kajti prejšnje čase bila je jedna šola za deset fara, zdaj je vse drugače. Da pa bivša kmetijska šola v Ljubljani ni uspevala, ni čuda, vsaj kmetovaci takrat svojih otrok še v ljudsko šolo neso hoteli pošiljati, koliko menj pa v kmetijsko. Govornik podpira predlog o zimskem tečaju. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Dnevni red IX. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dné 11. novembra 1890. ob 10. uri dopoldne. Branje zapisnika VIII. deželno-zborske seje dné 7. novembra 1890. Naznanila deželno-zborskega predsedstva. Poročilo deželnega odbora glede poprave občinskih potov iz občine Črni Vrh na okrajno cesto Vrhnika-Polhovi gradec, oziroma Vič-Dobrova-Polhovi gradec. Poročilo deželnega odbora glede učnih knjig za slovenske ljudske in srednje šole. Utemeljevanje samostalnega predloga gospoda poslanca Viljema Pfeiferja in tovarišev z načrtom zakona o zemljiško-knjižnem upisu na podstavi zasebnih listin v malóstnih zemljiško-knjižnih stvaréh. Utemeljevanje samostalnega predloga gospoda poslanca L. Svetca in tovarišev zadevajoč napravo nadsodišča in napravo pravne akademije, oziroma juridične fakultete v Ljubljani. Ustna poročila finančnega odseka o proračunu muzejskega zaklada za leto 1891., in o prošnji preporatorja Ferdinanda Schulza za zvišanje plače, o zgradbi deželnega gledališča, o prošnji strokovne šole za lesne obrt v Kočevji za podporo, o prošnji preiskovalca starin Jerneja Pečnika v Krškem za nagrado, o popravu ceste mej Verčičem in Črnomljem in o preložitvi Semiške okrajne ceste, o prošnji Ivane Saurau, vdove okrožnega zdravnika, za miloščino, o prošnji županstva v Iškivasi za podporo za zgradbo šole. Ustno poročilo upravnega

odseka o prošnji podobčine Kašelj, da se most v zgornjem Kašlju uvrsti med objekte okrajnih cest, o preložitvi okrajne ceste od Dunajske državne ceste pri Prevojah, oziroma Lukovici na Moravče, o uravnavi zdravstvene službe v občinah, o prošnji Janeza Adamiča v Ponikvah za podporo v zadevi iztrebljevanja požiralnikov v Ponikvah, o prošnji direktorija „zaveze slovenskih učiteljskih društev v Krškem“ o zadevi sestave enkete za izdajo slovenskih šolskih knjig.

— (Dnevni red seje Ljubljanskega občinskega sveta) v torek 11. dan novembra letos ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznaniila predsedstva. II. Pravnega in personalnega odseka poročilo o potrjenji kupnih pisem gledé pekovskega posestva. III. Finančnega odseka poročilo a) o skontrovanji mestne blagajnice dné 18. junija letos; b) o računskih zaključkih občinskih za 1889. leto. IV. Šolskega in finančnega odseka poročilo gledé ustanovitve višje dekliške šole. V. Stavbinskega odseka poročilo gledé podaljšanja kanala pri mestni vojašnici do konca Travnjskih ulic. VI. Poročilo odseka za olepšavo mesta. a) o zasajenji poškodovanih mestnih drevoredov; b) o nasvetu, da je zasuti stari ribnjak pri gradu Podturnom. VII. Občinskega svetovalca Antona Kleina samostalni predlog o redu za skladišča drv.

— (Nov urad.) V Pongračevi hiši na Turjaškem trgu imamo sedaj nov urad z naslovom: C. kr. železniško-stavbinsko vodstvo. Ta urad, kateremu je načelnik naš rojak, gosp. Ferdinand Klemenčič, nadzornik generalnega ravnateljstva avstrijskih državnih železnic, nameščen je v Ljubljani zaradi dolenjske železnice, katere traso ima zgotoviti do 1. julija 1891. Z vseljem smemo torej pozdravljati ta urad, ker ima za nas, zlasti pa za Dolenjsko isti pomen, kakor golob, ki je Noetu v ladijo prinesel oljkinu vejico v kljuno.

— (Iz Pulja) se nam brzojavlja, da so v soboto zvečer v tamošnji Čitalnici našli petardo.

— (Odlikovanje.) Okrajni glavar v Sežani pl. Höhnel dobil je povodom svojega umirovljenja naslov namestniškega svetnika.

— (Premeščen) je vojaški kurat gospod Ivan Klobovs iz Zadra v Maribor.

— (Izpiti za ljudske in meščanske šole) začeli so se danes. K izpitom zglasilo se je 14 moških in 8 žensk.

— („Matica Slovenska.“) Odborovi seji, ki je napovedana za prihodnjo sredo, 12. dan novembra, je preložen začetek iz 5. ure na 6. uro zvečer, ker bi se je sicer več gospodov odborikov ne utegnili udeležiti.

— (Predavanji v muzeji.) V četrtek dne 13. t. m. ob 6. uri zvečer predaval bode v bralni muzejski sobi gosp. kustos profesor Müller o veliki ladiji, ki so jo našli v barji, na gosp. dr. Josipa Koslerja posestvu.

— (Druga slovenska gledališka predstava) privabila je precej občinstva in je bila dosti dobro obiskana. Igra „Umetnost in narava“ zdi se nam pač malo zastarela, a igrala se je v celoti dosti povoljno. Proti konci igre bile so opaziti pri jednem glavnih igralcev malo preveč dolge pavze, kar je bilo izvršetku igre, ki je že itak dolga, le na škodo in se je konec razvil vsled tega malo medlo. Pohvalno omeniti nam je v prvi vrsti g. Negrinijeva za karakteristično igro in masko stare grofinje. G. Borštnik-Zvonarjeva in g. Danilova vršili sta dobro svoji ulogi, a razloček mej umetnostjo in naravo ni se nam zdel vedno srečno zadet. Izmej gospodov bil je g. Sršen najsrečnejši v nalogi Agamemnona, g. Danilo in Verovšek bila sta povoljna v svojih nalogah. Isto bi trdili o g. Borštniku, da ni bil ta pot nesrečen v svoji maski, pred vsem drugim pa je bil mnogo premlad kot vrstnik stare grofinje, na kar bi ga bile morale opomniti besede, katere govori v slednjem aktu. Kaj več o prvih dveh predstavah morda omenimo še prilično.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredilo je včeraj zvečer v „Restavraciji Evropa“ Martinov večer, ki je bil tako dobro obiskan, da so bili vsi prostori prenapolnjeni. Občinstvo se je jako dobro zabavalo in z izrednim priznanjem odlikovalo pevce, posebno pa g. Medena.

— (O novem kranjskem ribiškem zakonu) priobčil je večak pl. Milborn v listu „Waidmanns Heil“ jako laskavo oceno. Ta zakon je izredne važnosti za razvoj ribarstva in Milborn na-

glaša praktične in v narodno-gospodarskem oziru znamenite določbe, kakor tudi to, da se je zakon tako hitro sklenil in se pri tem hvaležno spominja neumornega veščaka prof. Franketa in poročevalca dr. Papeža.

— (Nameravan zločin.) Preteklo noč utihotopil se je v hišo, v kateri stanuje g. M. Treun, blagajnik trgovskega bolniškega društva, nek lopov, katerega so pa k sreči pri zapiranju vrat še pravčasno zapazili in ga izročili policiji. Lopov, ki je rodod Prus, priklatil se je v Ljubljano pod pretezo, da je trgovski pomočnik. Kot tak bil je parkrat pri g. Treunu v stanovanji, da je vse ogledal. Sklepati se sme, da bi bil morda pobil deklo in g. Treuna in potem vse poropal, kajti našli so pri njem debel kamen.

— (Kje je Gradec?) Temeljnost znanja nekaterih naših poštarjev v domači naši geografiji kaže nam naslednji fakt: Pred nekaterimi dnevi oddal paket z naslovom N. N. Gradec, Post. rest., romal je najprej v Gradac na Dolenjsko, odkoder je šel v Gradec na Hrvatsko, še le od tam napotili so ga hrvatski poštarji na svojo pravo adresu, kjer je po večdnevem romanji ves razdrapan došel v roke dotičnemu adresatu. Če so na Hrvatskem vedeli, da Gradec je Graz, mislil bi človek, da na Slovenskem vendar to tudi vedó. Jeli pa dotičnik res tega navedel, ali samo navlaš ni hotel vedeti, to izvedeti bi bilo zanimivo, kajti dozdeva se nam, da drugo bode pravo. Prosimo pa, da se takim neprilikam odpomore.

— (Povabilo.) V zmislu § 12. družbenih pravil sv. Cirila in Metoda ima podružnica tega društva Višnja gora-Zatičina dne 16. novembra 1890 popoldne točno ob 5. uri v gostilničnih prostorih g. Marije Graul svoj letni zbor. K prav obilni udeležitvi vabi najuludneje načelništvo.

— (Mesečni Ljubljanski živinski semenj) preteklo soboto bil je zaradi slabega vremena, in ker bode v kratkem Elizabetin semenj, le srednje obiskan. Prignalo se je 261 konj in volov, 311 krav in 36 telet, skupaj 608 glav. Prodaja goveje živine bila je prav dobra, ker je bilo kupcev posebno Ipavcev mnogo. Pri konjih je bila kupčija srednja. Kmetijskega ljudstva je bilo na semnji izredno veliko.

— (Gospodom stanovskim tovarišem na znanje!) III. zvezek „Skladeb + Avgusta Lebana“ se ravnokar tiska ter pride na svetlo še v tekočem meseci. Vsebina mu je nastopna: 1. „Prisega“, mešan zbor, (besede Lujze Pesjakove.) — 2. „Brodar“, moški četverspev, (besede poleg Reitinija zložil Fr. Z.) — 3. „Moje muzavičau“, moški zbor in samospev za bariton. — 4. „Zadnji večer“, mešan zbor, (besede Simon Jenkove.) — 5. „Vojak“ samospev, za tenor ali sopran se spremljevanjem na glasovirji, (besede Dovelove) — 6. „Venec Vipavskih narodnih pesmij“, moški zbor. (Na to točko posebno opozarjamo Vipavce naše.) Ker sem dal narediti le malo števil iztisov, naj se z naročbo požuri, kdor bi hotel delo imeti. Stane s poštnino vred 45 kr.

Janko Leban,
učitelj v Avberu pri Sežani.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 10. novembra. Dopoldne zrušil se je strešni okrajek nove hiše, prebil oder in prouzročil, da so se podrla štiri nastropja. Doslej našli pet mrtvih, šest ranjenih. Rešilna dela se nadaljujejo.

Pariz 10. novembra. Kalnoky ostavil Pariz, kjer je bival štiri dni v najstrožjem incognito. Za svojega bivanja ni nikogar vsprejel in nikogar pohodil.

Pariz 10. novembra. Javni shod belgijskega demokratičnega društva v Parizu, sklican v to, da protestuje proti belgijske vlade prepovedi nameravane manifestacije povodom Jemappes-ske obletnice. 1500 udeležencev vsprejelo resolucijo, v kateri se proti tej prepovedi protestuje, naglašajo simpatije do Francoske, belgijski vladi pa izreka ostra očitanja.

Razne vesti.

* (Kraljica Natalija) hoče baje kupiti več hiš v Belemgradu in ondu stalno bivati. Od vlade pa odločno zahteva, da jej dovoli, da vsaj ob nedeljah in praznikih sme obiskati svojega sinu, kralja Aleksandra. Dosedaj se še o tem neso mogli sporazumeti.

* (Telegrami Moltkeju.) Ob svoji devetdesetletnici je maršal Moltke dobil 2605 brzojav s 92.054 besedami. Vseh častitk je pa dobil nad 4000.

* (Samoumor stotnika.) V Kiseku umoril se je stotnik Josip Kisz, ker je zmanjkalo več monturnih predmetov.

* (Zima v Italiji.) Sneg je pobelil vrhove apeninskih in abruških gor. V Rimu je toplomer pal na 5°, v Milanu pa na 3-5° C. Ljudje, ki neso vajeni mraza, hodijo v kožuhih. Samo tujci so še bolj letno oblečeni.

* (Potovanje proti severnemutečaju.) Zemljepisno društvo v Kodanji je te dni izročilo potovalcu Nansenu zlato svetinjo za zasluge, ki jih ima za preiskovanje Grönlandije. 1892. leta pa hoče Nansen z lahko ladijo odriniti v ledeno morje, da preišče severno sibirsko obrežje. Svoje potovanje proračunil je na dve leti, živeža pa hoče s seboj vzeti, da ne bo v zadregi, za pet let.

* (Stoletni jetnik.) V Geelongu v Viktoriji umrl je jetnik, ki je baš letos dopolnil sto let. Ime mu je bilo James Golden in je bil obsojen v dosmrtno ječo.

* (Nesreča na železnici.) Pri Kostnici zadel je tovorni vlak v posamičen stroj. Vlakovodja je mrtev, jeden kurjač težko ranjen.

Poslano.

Gospod E. Šlegel v Ljubljani.

V „Poslanem“ v „Slovenskem Narodu“ od petka napadate mojega pokojnega očeta ter pravite, da je bil „Kurschmied“, kakor Vi, torej ne živinozdravnik, in da je moral pri ministerstvu dovoljenja prositi, da je smel živino zdraviti. To vse je vedoma izmišljeno in grda laž! Vi in vsi tisti, ki so Vam dotično „Poslano“ skovali, dobro znate, da se je pokojni oče moj šolal na Dunaji leta 1847 do 1848, takrat, ko še ni bilo živinozdravnikov, in da so učenci, ko so dobili „absolutorij“, imenovali se „Civil-Kurschmiede“ ter imeli iste pravice, kakor jih imajo današnji živinozdravniki, kakor je to odločno rečeno v ministerški naredbi iz leta 1858, ko se je živinozdravilska šola preimenovala in od katere dobe se začnejo današnji živinozdravniki. Torej vsi, ki so se šolali v letih 1823 do 1858 imenovali so se „Civil-Kurschmiede alten Systems“ ter zadobili leta 1858 pravico, imenovati se živinozdravniki.

Drugače je pa z Vami! Vi ste „Militär-Kurschmied neuen Systems“, katera stroka se je še leta 1862 osnovala, in kot tak imate sedaj, ko ste vojaštvo zapustili, vsled naredbe vis. c. kr. ministerstva z dne 29. avgusta 1863. l. in z dne 28. septembra 1873. l. samo pravico samostojni podkovski obrt opravljati, nikakor pa živine zdraviti, kar vse sami prav dobro veste, vsaj trdite v „Poslanem“, da že 2 leti čakate za dovoljenje, „bolno živino zdraviti smeti“, katerega dovoljenja seveda nikoli dobili ne boste, in torej ves ta čas, odkar ste v živinski bolnici, „antiseptično“ naprej „fušate“ in mažete!

Laž je, da je pokojni moj oče samostojno ordiniral, kakor čenčarite v Vašem „Poslanem“, ker pri vsaki važni bolezni ali pri preiskavanju bolne ali sumne živine bil je pokojni dr. J. Bleiweis navzoč.

Sicer pa upam, da se bode Vašemu nezakonitemu ravnanju kmalu konec naredil.

Pavil Skale,

mestni živinozdravnik.

(833)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržnice:

9. novembra.

Pri **Matič**: Jombari, Freund, Weiss, Handl, Horak, Knecht, Kaiser Löwy, Micerovski z Dunaja. — Ulrich iz Berolina. — Kastner iz Prage. — Kladva iz Il. Bistrice.
Pri **Stonu**: Hamer, Teich, Mandl, Pollak, Bing Dunaja. — Baron Born iz Berolina. — Baron Lauer iz Tarnova. — Horasz iz Budimpešte. — Dolenc iz Škofjeloke.
Pri **bavarskem dvoru**: Hessel iz Brna. — Traun z Vižmarjeva.
Pri **južnem kolodvoru**: Schönwetter s Ptuja. — Vitez Baromeo iz Bolzana.

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hkti.	6.55	Špeh povenjen, kgr.	68
Rež,	5	Surovo maslo,	72
Ječmen,	4.3	Jajce, jedno :	3
Oves,	3	Mleko, liter	8
Ajda,	4.87	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	4.39	Telečje	70
Koruza,	5.20	Svinjako	60
Krompir,	2.41	Koštrunovo	36
Leča,	10	Pišanec	40
Grah,	10	Golob	14
Fizol,	8	Seno, 100 kilo	1.69
Maslo,	90	Slama,	1.78
Mast,	68	Drva, trda, 4 metr.	6.60
Špeh frišen	58	metika, 4	4.40

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Loterijske srečke 8. novembra.
Na Dunaji: 56, 86, 32, 23, 36.
V Gradci: 31, 30, 71, 88, 84.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. nov.	7. zjutraj	724.4 mm.	4.8° C	sl. zah.	obl.	9.10 mm.
	2. popol.	726.4 mm.	5.8° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	728.0 mm.	4.0° C	sl. zah.	obl.	
9. nov.	7. zjutraj	728.4 mm.	-3.0° C	brezv.	obl.	0.80 mm.
	2. popol.	728.1 mm.	6.3° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	729.8 mm.	5.4° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 4.9° in 4.9°, za 0.5° in 0.1° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 7. novembra 1890.

	Bankovcev v prometu	454.424.000 gld.	(— 6.952.000 gld.)
Zaklad v gotovini	244.570.000	— 432.000	„
Portfelj	199.868.000	— 1.108.000	„
Lombard	34.110.000	— 442.000	„
Davku podvrženih bankovcev v prometu za	17.093.000 gld.	(— 6.164.000 gld.)	

Dunajska borza

dne 10. novembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.60	88.50
Srebrna renta	88.75	88.70
Zlata renta	107.75	107.80
5% marena renta	101.45	101.45
Akcije narodne banke	981	980
Kreditne akcije	303.50	302
London	115.55	115.65
Srebro	9.14 1/2	9.13 1/2
Napol.	5.48	5.49
C. kr. cekini	5.65	5.65
Nemške marke	250 gld.	132 gld. — kr.
4% državne srečke iz l. 1854	100	180
Državne srečke iz l. 1864	100	102
Oggerska zlata renta 4%	99	30
Oggerska papirna renta 5%	100 gld.	121
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	184
Kreditne srečke	10	19
Rudolfove srečke	120	162
Akcije anglo-avstr. banke	170 gld. a. v.	—
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	—

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov

je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri vratih, želodnih, mehurnih in obistnih boleznih, pri kataru, hripavosti, kašljanju, posebno za otroke, poleg tega pa tudi (481—21)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in želodcev otežujočih primesi.

Glavna zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u; prodajajo ga nadalje: M. Kastner in J. Klauer; v Kranji: F. Dollenz; v Logateci: J. Tolazzi.

Štev. 20.248.

Ustanove.

Za 1890. leto ima magistrat Ljubljanski podeliti sledeče ustanove:

1. Jan. Bernardini-jevo v znesku 80 gld. 35 kr.
2. Jurij Thalmeiner-jevo v znesku 86 gld. 26 kr.
3. Jos. Jak. Schilling-ovo v znesku 86 gld. 10 kr.
4. Jan. Jost. Weber-jevo v znesku 90 gld. 92 kr.
do katerih imajo pravico hčere Ljubljanskih meščanov, ki so revne, poštenega obnašanja in so se letos omožile;
5. Jan. Nik. Kraškovič-ovo v znesku 79 gld. 80 kr., do katere ima pravico ubogi ali pa zadolženi kmet Št. Peterske fare;
6. Jak. Ant. Fanco-jevo v znesku 67 gld. 20 kr., do katere ima pravico uboga, poštena nevesta meščanskega ali nižjega stanu;
7. Jos. Feliks Sin-ovo v znesku 48 gld. 30 kr., do katere imata pravico dve najbolj revni deklici iz Ljubljane;
8. II. Ant. Raab-ovo v znesku 205 gld., Do jedne polovice te ustanove ima pravico ubožna in poštena udova Ljubljanskega meščana, do druge polovice pa ima pravico ubožna, dobro odgojena in že zaročena hči Ljubljanskega meščana po poroki;
9. Jan. Nep. Kovač-ovo v znesku 151 gld. 20 kr., katera se ima razdeliti mej štiri, v Ljubljani bivajoče revne očete ali udove matere, ki imajo po več otrok in uboštva neso sami krivi;
10. Helene Valentini-jevo v znesku 84 gld., katero je razdeliti mej otroke v frančiškanski fari rojene, ki nimajo starišev in še neso 15 let stari;
11. ustanova za posle od neimenovanega dobrotnika v znesku 50 gld. 40 kr., katero je razdeliti mej štiri uboge posle, ki več delati ne morejo in so na dobrem glasu.

Prošnje za te ustanove uložé naj se s potrebnimi prilogami vred pri tukajšnjem uradu **30. novembra 1890.**

Mestni magistrat Ljubljanski

dne 30. oktobra 1890.

Učenec

14—16 let star, slovenskega in nemškega jezika zmožen, vsprejme se takoj v prodajalnico z mešanim blagom. — Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(831—2)

Pazglas

Z privoljenjem visoke c. kr. deželne vlade bode prihodnji četrtak, to je, **13. novembra 1890,**

nov semenj v Žužemberku.

Trško predstojništvo v Žužemberku,
dne 9. novembra 1890.

Fran Florjančič.

(834)

Da ni v lovski sezoni in v mokrem jesenskem času mokrih nog, trdih čevljev,

doseže se z

J. BENDIK-a
v Št. Valentinu

c. in kr. patentovano, vodo neprepustajočo

redilno maščo za usnje

kar kažejo že nad 15letne skušnje in potrjujejo že stotine priznanih pisem ter se rabi za lovsko čevlje pri Najvišjem dvoru.

Za likanje čevljev in konjske oprave se pa nadalje priporoča po ravno tam izumljena c. in kr. privilegovana (714—6)

tinktura za likanje usnja

ki naredi usnje lepo svetlo in je varuje, da ne poka, se ne lomi in ruši in torej usnje dalj časa ohrani.

Redilna mašča za usnje. Tinktura za likanje usnja.

1/4 škatlja	80 kr.	1 liter	gld. 1.20.
1/2 škatlje	40	1/2 steklenica	— .80.
3/4 „	20	1/4 steklenice	— .40.
1/8 „	10	1/8 „	— .20.

Prodajalcem na drobno devoljuje se rabat. Zalogo v Ljubljani imata Schussnig & Weber, ne več Krisper.

! Pred ponarejanjem se svari!

(820—2)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.